

„Lokomotywa“ po niemiecku w Publicznym Gimnazjum w Pajęcznie

W dniu 21 marca 2013 roku obchodziliśmy w Publicznym Gimnazjum w Pajęcznie Dzień Talentów. *Z tej okazji nauczyciele języka niemieckiego przeprowadzili zajęcia otwarte, na które zaproszeni zostali rodzice uczniów biorących udział w PRZEGLĄDZIE TEATRÓW NIEMIECKOJĘZYCZNYCH* dla uczniów gimnazjów z całego powiatu, zorganizowanego w grudniu 2012 w Zespole Szkół w Pajęcznie. Nasi uczniowie zaprezentowali podczas konkursu swoje talenty aktorsko-wokalne, między innymi niemieckojęzyczną wersję wiersza Juliana Tuwima pt. „Lokomotywa”(„ Die Lokomotive”), zdobywając I miejsce.

Podczas zajęć otwartych uczniowie zaprezentowali ten utwór po raz kolejny. Występ gimnazjalistów poprzedziła prezentacja multimedialna w języku niemieckim poświęcona Julianowi Tuwimowi. Rok 2013 jest dedykowany poecie, więc młodzież mogła poznać najważniejsze fakty z jego biografii i twórczości. Treść prezentacji przygotowana została na podstawie książki pt. „ Dzieci to lubią najbardziej. Antologia polskiej literatury dziecięcej” w przekładzie Joanny Manc

Poniżej prezentujemy wskazówki dotyczące sposobu prezentacji i interpretacji wiersza.

Wiersz recytuje 7 uczniów. Wszyscy mają na głowach kolorowe czapeczki wykonane z papieru. Pierwsza uczennica występuje jako palacz. Ma na sobie strój typowo roboczy i wprowadza na scenę małą lokomotywę.

Pierwsza osoba:

Die große Lok ist heiß.
Ihr Öl tropft auf das Gleis.
Und Öl ist, wie man weiß,
Lokomotivenschweiß. (*Uczennica ociera znacząco pot z czoła*)

Der Heizer, der füllt ihr mit Kohle den Bauch.
Drum keucht sie und jammert
und stöhnt unterm Rauch:

(Uczennica pokazuje napisy ze słowami UCH, HUH, PUH. Wszyscy wypowiadają te słowa głośno, odpowiednio intonując.)

„UCH ist das heiß!
HUH so viel Schweiß!
PUH welche Glut!

DAS tut nicht gut!"
Kaum kann sie schnaufen,
kaum sich noch mucken
Immer mehr Kohlen
muß sie verschlucken.

Druga osoba:

Und so viel Wagen stehn auf den Gleisen,
(Uczeń stojący na końcu pokazuje duży napis „40 Wagen“.)
große und schwere, aus Stahl und aus Eisen.
Die soll sie schleppen. Je, welche Mühe!
(Uczennica znacząco pokazuje wielki wysilek, ocierając przy tym pot z czoła).

Trzecia osoba:

Im einen sind Pferde, *(Wszyscy uczniowie naśladują tętent koni, uderzając dłońmi o kolana.)*

im andern sind Kühe. *(Wszyscy naśladują bardzo głośno muczenie krowy.)*

Im dritten sind Männer, sehr dick und sehr rund, *(Ostatni uczeń ucharakteryzowany na silacza z wielkim brzuchem prezentuje swoją siłę, wychodzi na środek i je kabanosy.)*
die futtern dort Würste, fast viereinhalb Pfund.

Im vierten Waggon stehn sechs große Klaviere, *(Wszyscy uczniowie naśladują grę na pianinie.)*

im fünften sind wilde und seltene Tiere:

Ein Bär, *(Uczennica pokazuje wielkiego, pluszowego misia.)* zwei Giraffen und ein Elefant
(Uczniowie pokazują rękoma trąby słoni),

im sechsten, da werden Bananen versandt,

im siebten sind eichene Tische und Schränke,

im achten gar eine Kanone – man denke! *(Wszyscy naśladują odgłos wybuchu armaty-PUH!!)*

Im neunten sind Schweine, die fett sind vom Mästen, *(Jeden uczeń naśladuje kwiczenie świni.)*

im zehnten nur Koffer und Kisten und Kästen,

und dabei gibt's vierzig solch riesiger Wagen,

was da alles drin ist, das kann ich nicht sagen!

Czwarta osoba:

Und kämen selbst tausend der stärksten Athleten, *(Uczeń udaje silacza, który nie daje rady uciągnąć malej lokomotywy-zabawki, zrezygnowany poddaje się.)*

und schmausten sie jeder wohl tausend Pasteten,

und würden sie noch soviel Mühe sich geben:

Sie könnten die Lok mit den Wagen nicht heben!

(Uczeń pokazuje napisy: TSCHUFF, PUFF. Wszyscy uczniowie wypowiadają głośno te słowa.)

Plötzlich – tschuff,

plötzlich – puff,

da staunt jeder:

Roll'n die Räder!

Piąta osoba:

(Uczennica bardzo powoli zaczyna recytować. W tle na ekranie wyświetlany jest jadący powoli parowóz Uczniowie podnoszą z podłogi przygotowane z tektury i namalowane koła lokomotywy, poruszają nimi rytmicznie naśladując ruch kół.)

Erst ging es langsam, Schildkröten-langsam,
bis die Maschine allmählich in Gang kam.

Mühselig zieht sie mit Schnaufen und Grollen, aber die Räder, die Räder, sie rollen.
Und nun geht es fort mit Getös und Gebräus
und rattert und tattert und schnattert und knattert.

Szósta osoba:

(Uczennica bardzo dynamicznie recytuje wiersz, w tle słycać dźwięk parowozu.)

Wohin denn? Wohin denn?

Wohin? Gradeaus!

Auf Schienen, auf Schienen, auf Brücken, durch Felder,

Durch Berge, durch Tunnel, durch Wiesen, durch Wälder.

Die Räder, sie plappern ihr Sprüchlein (ihr wißt es):

„So ist es, so ist es, so ist es, so ist es!“ **(Wszyscy razem, rytmicznie i głośno.)**

Sie rollen, sie tollen durch Hügel und Tal,

als wär die Maschine

kein Dampfroß aus Stahl,

als wär sie, als wär sie –

potz Schwefel und Pech

was Kleines, was Feines,

ein Spielzeug aus Blech.

Siódma osoba:

(Uczeń recytuje w coraz szybszym tempie, oddając tym samym dźwięk pędzącej lokomotywy)

Warum nur, wieso nur, weshalb nur so flink?

Wer treibt denn, wer treibt denn, wer treibt denn das Ding?

Wer macht dies Gestöhn und Geschnauf und Gestampf?

Der Dampf, liebe Leute, der zischende Dampf!

Der Dampf aus dem Kessel (das weiß ja ein jeder

der Dampf treibt die Kolben, die Kolben die Räder,

die Räder, sie treiben die schwere, massive,

die keuchende eiserne Lokomotive.

Und immerzu plappern die Räder (ihr wißt es):

„So ist es, so ist es, so ist es, so ist es“. **(Wszyscy razem, rytmicznie i głośno.)**

Opracowały

Marzena Łodzińska, Agnieszka Hałaczekiewicz

